

[Arne Melchior]

og vi ved fra mange faktiske omstændigheder, at politiet har været yderst tilbageholdende i den slags sager, ja, næsten har vægret sig ved at tage noget initiativ.

Hr. Hagen Hagensen sagde videre, at det er ministerens opgave at påse, at politiet opfatter cirkulæret således, som hr. Hagen Hagensen altså har opfattet det. Jeg vil gerne spørge vor nye justitsminister, om det er hans mening, at hr. Hagen Hagensen har ret i dette. Påtager ministeren sig det ansvar at føre tilsyn, er det hans opgave at sørge for, at politiet også griber ind af egen trang, når noget sådant sker. Det skal ikke være sådan, at arbejdsgiveren er den eneste, der skal kunne kalde på politiet. Det er ikke kun et offer for en forbrydelse, der kan anmelde forbrydelsen. Selv om aktionen foregår på privat grund, mener jeg også, at det fortsat er myndighedernes pligt at påse, at grundlovens frihedsrettigheder til bl. a. at forsamles og være til stede overholdes. Jeg vil derfor gerne konkret spørge justitsministeren, om han forstår politivedtægten således, at det er politiets ikke bare ret, men opgave og pligt, også af egen drift at gribe ind, når og hvis fysiske blokader på ny skulle blive etableret.

Trods de forbehold, der kom til udtryk både hos venstre og konservative, vil jeg takke for de tilsagn, der blev givet om, at man vil drøfte sagen ud fra det sigte, som givetvis også har været CDs.

Hr. Knud Lind sagde ikke bare ja, han kom med et argumenteret og underbygget ja, og det kan jeg selvfølgelig kun være tilfreds med. Og det samme gælder ordføreren fra kristeligt folkeparti.

Fru Ebba Strange bragte situationen på arbejdsmarkedet, reallønnens situation og boligsituationen ind i dette forhold og sagde, at det altså gør mange mennesker yderligere stressede, og derfor var der brug for noget helt andet end dette. Jeg er ikke uenig med fru Ebba Strange i visse af betragtningerne, men jeg er totalt uenig i, at det, at man er stresset, skal give én lov til at bryde loven, endda grundloven. Det kan være udmærket for en forsvarer i retten at anføre sådanne undskyldende momenter i en sådan sag, når den skal procederes, men det kan ikke være fru Ebba Stranges mening, at stress hos en eller flere personer, begrundet i enten det ene eller det andet forhold, skulle muliggøre, at

man kan tage sig selv til rette på en lovstridig måde.

Jeg skal til sidst til hr. Wilhjem sige, at jeg synes, det var totalt latterligt at fremstille CD eller dette lovforslag således, at det skulle have til hensigt at beskytte boligspekulanter. Jeg kan slet ikke argumentere over for en sådan stillen tingene på hovedet.

Derimod vil jeg stille et spørgsmål til hr. Wilhjem, som udtalte, at de borgerlige partier – hvad han så forstår ved det, men det bliver hans sag – inklusive CD har udtalt, at vi så med største forståelse på fiskeres eller landbrugets blokader, når disse er forekommet. Jeg vil gerne anmode om en dokumentation heraf, for jeg tror ikke, det nogen sinde er sket, og hvis det er sket, så er det et løsrevet citat fra en større sammenhæng, som i givet fald må høre med. Jeg vil altså gerne udbede mig dokumentation fra hr. Wilhjem.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne indlede med at sige til hr. Arne Melchior, at argumentationen ikke kan overbevise mig om, at deltagelse i fysiske blokader skal kunne straffes med fængsel. Den kan heller ikke overbevise mig om, at den optrapning, der kan blive resultatet af en sådan hårdere kurs, vil være til nogen nytte – personlig tror jeg nærmere tværtimod.

Jeg er ikke enig med hr. Wilhjem i, at der sker en forskelsbehandling efter, om man er arbejder eller f. eks. landmand.

De fysiske blokader har mange forskellige former. De finder sted mange forskellige steder; nogle tegner til at blive meget langvarige, andre er næsten på forhånd proklameret at skulle være meget kortvarige; der er mange, mange forskelle. Det er også det, der gør, at det, man først og fremmest må foretage sig, er at vurdere den konkrete foreliggende situation, og så må man afpasse den politimæssige stillingtagen og den eventuelle politimæssige indsats efter den konkrete situation. Det er jo det, der sker.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at jeg naturligvis er enig i den opfattelse, som flere ordførere har givet udtryk for: at politiet efter den gældende politivedtægt har ret og pligt til at gribe ind over for fysiske blokader, også uden forudgående anmeldelse. Politivedtægtens bestemmelser er jo ikke undergivet privat påtale, og det principielt afgørende er